

«La justícia hauria de ser ràpida, de proximitat i en la llengua de qui és jutjat»

Carles McCragh, degà dels advocats de Girona

Text > **JORDI GRAU**, periodista

Fotos > **JOSEP MARIA OLIVERAS**

Carles McCragh (Barcelona, 1952) és degà del Col·legi de l'Advocacia de Girona. Advocat de llarga trajectòria i escriptor, és membre del Consell de l'Advocacia de Catalunya (de la qual va ser president el 2017), president de la Comissió dels Drets Humans de l'Advocacia Catalana i vicepresident i coordinador de la Fundació de la Advocacia Española para los Derechos Humanos.

Fa onze anys que és degà del Col·legi d'Advocats de Girona, que engloba totes les comarques gironines excepte el partit judicial de Figueres i té mil nou-cents col·legiats. També és president de l'Associació LiberPress, que atorga els prestigiosos premis que han portat a Girona destacades personalitats del món de les lletres, la música, el cinema, els mitjans de comunicació i la defensa dels drets humans.

Com valoreu l'Administració de justícia a les comarques gironines?

De zero a deu la valoraria amb un quatre. S'han fet molts esforços i cal reconèixer-ho, però la justícia és la filla que no s'estima i no hi ha inversions. Cal fer molts esforços, i reconec que una part d'aquesta Administració de justícia els fa, però no tothom. Per tant, no funciona bé. S'ha vist amb la pandèmia. Mentre que hi ha hagut administracions, com la sanitària, que han es-

>> Carles McCragh al seu despatx professional de Girona.

tat heroiques, no es pot dir el mateix de l'Administració de justícia. I, en canvi, vull remarcar l'esforç que han fet els advocats, que han treballat en condicions molt negatives, anant a comissaries que no estaven preparades o a jutjats en condicions molt deficientes. L'advocacia ha treballat moltíssim i l'Administració de justícia ha fet el que ha pogut, que no ha estat tant com calia.

És un problema material?

Els estaments judicials depenen d'organismes diferents: els fiscals, els lletrats de l'Administració de justícia i els jut-

ges depenen del Consejo, i els funcionaris, de la Generalitat. No hi ha unitat, i aquests estaments de què depenen no s'entenen gaire bé entre ells. La Generalitat fa esforços però no els suficients, perquè hi ha manca de recursos. Una qüestió preocupant és que el 60 % dels jutges o molts dels funcionaris són gent de fora i no es volen establir aquí. Ens falta una justícia de proximitat. Falten jutges que siguin d'aquí o que vulguin quedar-s'hi. Una justícia de proximitat és aquella que té un alt percentatge d'estacionament, de gent, catalana o no, que vulgui fer vida aquí.

Un problema, el nivell econòmic...

Sí. Un jutge, un fiscal o un lletrat de l'Administració de justícia cobra el mateix aquí que a un altre lloc on el nivell de vida no és tan car. També hi ha un altre efecte. A molts llocs un jutge, un fiscal, és considerat una autoritat en l'àmbit social, i aquí som menys idòlatres i els tractem amb una naturalitat a què no estan acostumats. Hi ha molta gent que ha arribat i s'ha volgut quedar, i que ho fa molt bé. De jutges i fiscals, com d'advocats, n'hi ha de tota mena. Tenim gent molt bona, gent que ens coneix i que s'ha involucrat. Però encara arriba molta gent que només pensa a marxar. Hi ha molts retards, en el contenciós i en el laboral, a massa llocs. Olot i Santa Coloma, per aquests motius, no funcionen bé. Blanes és una absoluta disbauxa. A Girona les coses van relativament bé, però caldria analitzar-ho jutjat per jutjat. Per això no puc aprovar en general el funcionament de l'Administració de justícia a les comarques gironines.

Un altre problema, la llengua.

S'està fent un esforç important perquè surtin moltes coses en català. Però aquí els advocats i advocades tenim també culpa. La Generalitat està pagant pels escrits que es fan en català. Però les sentències en català són poques tot i que els escrits de tràmit augmenten. Però si ve un senyor o senyora de l'altra punta de l'Estat és complicat fer-ho tot en català, perquè no se n'assabentarà. Desgraciadament és un tema pràctic. La majoria dels jutges s'hi esforcen i permeten parlar en la llengua pròpia. També hi ha justiciables que tenen por de parlar en català per si no els entenen o els discriminen.

Hi ha molts retards?

Sí. La justícia lenta no és justícia. Resoldre un acomiadament pot durar més d'un any. Una justícia que no és propera en el temps no serveix, no és exemplar. La gent se sent indefensa. La justícia hauria de ser de proximitat, ràpida i en la llengua de la persona que és jutjada. Aquests són els tres elements fonamentals. I que quan hi hagi sentència s'executi en un termini raonable: justícia ràpida vol dir tres, quatre, cinc mesos, però no pot passar de sis mesos.

Hi ha problemes de col·lapse?

Hi ha molts jutjats que en tenen. A Girona, per exemple, la majoria de jutjats

>> *El degà dels advocats gironins, que ocupa aquest lloc des de fa onze anys.*

«En un món digital, som a l'època del vapor. Som un país en què les coses funcionen poc.»

no funcionen malament. Però els jutjats on es barreja instrucció i instància i al mateix temps família o violència de gènere no funcionen. És molt complicat.

Falten funcionaris?

Sí, la ràtio espanyola és superior a la catalana. La mitjana de temps d'un afer és de més de cinc-cents dies de mitjana en el conjunt de Catalunya, i si hi ha recurs, més de sis-cents dies. Aquesta mitjana és molt superior aquí que a l'Estat. Falta gent? Sí, falta gent, falten jutges i falten jutjats.

I l'Audiència Provincial?

Funciona bé des de fa temps. A l'Audiència arriba gent que està arrelada

aquí i amb molta experiència i bon nivell. T'agradarà o no la sentència en funció del que et pertoqui, però el nivell de funcionament és bo. S'ha fet bé aquests anys que hi ha hagut Fernando Lacaba com a president i es continuarà fent bé amb qui el pugui substituir ara.

Com funcionen digitalment els jutjats?

Som a l'època del vapor. Som un país en què les coses funcionen poc. Les xarxes es pengen... Gairebé totes les demandes les pots enviar digitalment, però després s'han d'enviar també en paper. Queda molt per fer. Es vol avançar, però això no és Silicon Valley. És un problema de mitjans però també del coneixement i la utilització que se'n fa.

>> El degà dels advocats gironins a la terrassa de la seu col·legial, amb una magnífica vista sobre la Girona monumental.

Com funciona el torn d'ofici?

Hi ha molta feina i està mal pagada. A l'advocacia d'ofici cada vegada hi ha més gent i s'ha apujat el llistó. Hi ha molts advocats que s'hi dediquen. Es treballa bé, però hi ha problemes. Aconseguir la justícia gratuïta és molt lent. Cal que el justiciable que és pobre també pugui triar el seu advocat. Durant la pandèmia els advocats van ser al peu del canó i van fer molta feina en condicions no sempre bones. Hi ha comissaries en condicions ínfimes.

Falten advocats? En sobren?

Cada any surten entre cinquanta i seixanta advocats que han superat el curs d'accés, dels quals una vintena passen a exercir. No hi ha mercat suficient per a tots. Al Col·legi de Girona són gairebé 1.900 col·legiats, dels quals

n'exerceixen uns 1.400. Potser sí que hi ha més advocats que feina. L'advocat fa molta feina i n'evita molta a la justícia perquè és com una mena de mediador que intenta arribar a acords per evitar anar als tribunals. I aquesta és també una feina que cal fer i reconèixer. Si aconseguim que s'arreglin els assumptes sense anar al jutjat, ja és un pas endavant. La mediació és una eina per la qual la Generalitat ha apostat, i encara no està gaire ben acceptada per les cultures mediterrànies.

Com són les relacions amb els procuradors?

Molt bones. Del procurador sempre en diuen que és una figura a extingir, però no s'extingeix mai. Són els nostres intermediaris amb els jutges en àmbits com el civil i el penal. Cal reconèixer que han fet molt bona feina treballant amb les eines telemàtiques.

Com està el tema dels menors?

És complex. Cal un tractament especial, com també amb les víctimes de violència masclista. Es procura formar

els advocats i advocades perquè siguin capaços de fer-ho amb la delicadesa necessària. Es treballa molt bé, amb molta coneixença. També cal tenir molta cura amb els discapacitats. Si a qualsevol de nosaltres anar al jutjat ens crea una situació d'instabilitat, de nerviosisme, d'inquietud, imagineu-vos-ho en el cas de la gent discapacitada. És també el cas de la gent que està tutelada. Cal tenir molta cura amb la gent més feble. S'estan començant a dictar sentències amb la voluntat que les pugui entendre tothom. I cal evitar que siguin utilitzats per gent sense escrúpols, com a passadors de droga o testaferrós.

Falta algun jutjat?

Cal abandonar els jutjats mixtos i crear-ne d'especialitzats. Cal reforçar els jutjats de família, el jutjat mercantil i també el de violència domèstica. Si tinguéssim més jutjats, la justícia seria més propera, més ràpida i, per tant, ens podríem queixar menys.

I l'estat de la justícia? Quina justícia tenim?

És baixa perquè no hi ha mitjans suficients i, a vegades, manca la voluntat de fer-los servir. Tot i els esforços de molts operadors de l'àmbit judicial. Quan hi ha saturació, la qualitat de la justícia és baixa. Sempre s'ha dit que a molts estats no els interessa un bon funcionament de la justícia, que sigui independent i eficaç, perquè se'ls pot girar en contra.

Hi ha qui diu que el Consell General del Poder Judicial i el Suprem tenen segrestada la justícia.

El Consell General del Poder Judicial està parat perquè els polítics no s'entenen. Tenim un senyor Lesmes que hi porta tota la vida i que personalment considero que ha fet una gestió nefasta. Però hi ha una diferència notable entre l'alta justícia espanyola que està al servei dels polítics i la justícia que tenim a Girona, en què la majoria de jutges són independents i tiren per allà on creuen.

El procés ho ha embolicat tot?

Ha creat una tensió que no tan sols es demostra en la vida social sinó en el món de la justícia. Ha creat divisions. Les conseqüències del procés han estat la judicialització de la política i la politització de la judicatura.

«Els advocats som al peu del canó i treballem en condicions no sempre bones»